

björktrast(1,2), taltrast(1,2), rödvingetrast(1), koltrast(1), stenskvätta (1,2,3), buskskvätta(1,2), rödstjärt(1,2), svart rödstjärt(2), rödhake (1,2,3), lövsångare(1,2,3), grå flugsnappare(3), svartvit flugsnappare (1,3), järnsparv(1,3), ängspiplärka(1); trädpiplärka(1), sädessärla(1,2,3), stare(1,2,3), stenknäck(1), grönfink(1), grönsiska(1), hämpling(1), domherre(2), bofink(1,2,3), bergfink(1), gulsparv(1,2), sävsparv(2), gråsparv (1,2), pilfink(1,3).

SS 002
DESERVATION av VITÖGD DYKAND, *Aythya nyroca*, den 7 april 1970 vid Västanfors kyrka, Fagersta stad. Exemplaret var en hane.

Fågeln var mycket mindre än de gräsänder, som den sällskapade med. På avstånd såg den ut som en vigghona. Näbben, benen och kroppsformen över huvud taget påminde mycket om en vigghona. I flykten var det vita på buken klart avgränsat. Flykten var lik den hos de minsta dykänderna. Den mest i ögonenfallande teckningen fanns på de undre stjärttäckarna. Dessa var helt vitfärgade och lyste på långt håll. Det vita ögat såg man bra endast på nära håll. Skyggheten var påfallande.

Dräktbeskrivning: Svag antydan till tofs, blå näbb, vitt öga (arkarteristiskt för hanen), mörkt rödbrunt huvud, bröst och hals, klart vit buk, vita undre stjärttäckare, mörkbrun rygg, tydligt vita vingband samt mörka ben. När den sam, påminde den något om en sothöna. Knyckande huvudrörelser både bakåt och framåt observerades. Dessutom reste den sig ibland och slog med vingarna, varvid den ljusa buken framträddes tydligt. Färgen på fågeln blev ljusare ju närmare huvudet man kom. Inget läte hördes under den tid, 16.00 - 19.45, som fågeln observerades. Fågeln sågs både på land, i vatten samt i flykten. Den fotograferades även. Fågeln hade sällskap med framför allt gräsandhonor. Den tydde sig inte till någon speciell hona utan till alla honor den kom åt. Fågeln studerades genom kikare 7X50 och 8X40 samt 400 mm teleobjektiv. På objektivet fick vi fram avståndet till ca 30 m. Vid tidpunkten för observationen hade det rått hård SE-vind i två dagar. Väderlek kl. 16.00 var mulet, + 0°C, svag SE-vind, normalt barometerstånd.

Lokalen ligger intill Västanfors kyrka (Kolbäcksån). Vid observationen var största delen av stränderna isbelagda. Någon växtlighet fanns ännu inte vid stränderna eller i vattenytan.

Observationen är enligt Förteckning över Sveriges fåglar, 5:e upplagan 1961, det 5:e fyndet för Sverige.

Följande personer iakttog fågeln under kvällen den 7 april:

Anders Lundin, Göran SÄF, Harold Nilsson, Göran Nilsson, Kjell Bergqvist, Eero Kauramäki, Raimo Laurila, Jan-Olov Conradsson, Arne Sjögren, alla Fagersta, Ingvar Granqvist, Virsbo, samt undertecknad.
+ upptäckare Per Ålind

Upplysningar om fågeln lämnas av Per Ålind, Skördevägen 32, 77300 FAGERSTA

Den vitögda dykanden förekommer i Asien och sydöstra Europa upp till Östtyskland. Fynden i Sverige: 1876 norra Vänern, 1907 Ludvika, 1951 Skälerviken i Skåne och 1957 Stockholms skärgård (trol. skjuten under andjakt).
Red.

INTRESSERADE, som önskar erhålla SOFs FÅGELAFFISCH(10:-) gjord av Gunnar Brusewitz, kan vända sig till Ingvar Granqvist. Affischen föreställer vitkindade gäss. Se VF nr 2 1970 sid. 142-143.

SOF:s adress: Östermalmsgatan 65, 114 50 Stockholm. Tel. 08/63 43 63.